

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази истовремено у српском, хрватском, словеначком и македонском издању два пута недељно и по потреби. — Огласи по тарифи. — Текући рачун код Народне банке ФНРЈ бр. 1-470880 — Текући рачун Продајног одељења 1-670880 — Поштарина плаћена у готову

Субота, 18 децембар 1948

БЕОГРАД

БРОЈ 109

ГОД.

Službeni Vesnik N.
Administracija

SI

M. Tita

896.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, Влада ФНРЈ, на предлог Министра рада ФНРЈ, доноси:

УРЕДБУ

О РАДНИМ НОРМАМА

Опште одредбе

Члан 1

У циљу сталног подизања продуктивности рада, остварења социјалистичког принципа плаћања према количини и каквоћи рада и развијању редног такмичења као метода социјалистичког рада, обавезно је увођење радних норми на свим пословима на којима се радни учинак може мерити.

Радним нормама мора се обезбедити остварење норматива радне снаге одређених од стране планских органа.

Члан 2

Радном нормом има се утврдити радни учинак одређене врсте, количине и каквоће који радник има да постигне у одређеном времену.

Методи за утврђивање радних норми

Члан 3

Радне норме утврђују се техничким методама. Изузетно, надлежни ресорни министар (претседник комитета) може за поједине врсте послова дозволити утврђивање радних норми искуственим методом.

Ближе прописе о начину утврђивања радних норми по наведеним методама доноси министар Владе ФНРЈ (претседник комитета) надлежан за матичну грану.

Врсте радних норми

Члан 4

У циљу правилног и јединственог утврђивања радних норми одређиваће се, где год је то могуће, основне норме радних учинака (основне величине за нормирање), чијом применом се израчунавају радне норме за одређени посао (изведена радна норма).

Где основне норме радних учинака нису одређене, радне норме за одређене послове утврђиваће се непосредно (самосталне радне норме).

Члан 5

Радном нормом утврђује се радни учинак једног радника (појединачна радна норма) или радни учинак два или више радника (групна радна норма).

Група норма утврђује се тамо, где се радници везаности послова у радном процесу појединачни радни учинци утврђују у заједничком резултату (сведена радна норма), или где се, због природе самог посла, појединачни радни учинци не могу одвојено мерити и утврдити (колективна радна норма).

Где један радник обавља послове из два или више средстава за рад може се утврђивати једна радна норма (сложена радна норма).

Поступак и органи

Члан 6

Основне норме радних учинака утврђује министар Владе ФНРЈ (претседник комитета) надлежан за матичну грану. Он може њихову примену ограничити на поједине привредне гране, подручје поједине народне републике или на поједина предузећа.

Утврђивање основних норми радних учинака, министар Владе ФНРЈ (претседник комитета) надлежан за матичну грану може препустити директору предузећа, надлежном административно-оперативном руководиоцу, односно надлежном ресорном министру (претседнику комитета) народне републике за предузећа републиканског и локалног значаја. Основне норме радних учинака имају у овом случају привремену важност и утврђују се уз сагласност министра Владе ФНРЈ (претседника комитета) надлежног за матичну грану.

Изведене радне норме за сервиску производњу и сервиски ремонт утврђује надлежни административно-оперативни руководиоца. Он може њихово утврђивање препустити директору предузећа који их, у томе случају, утврђује уз одобрење административно-оперативног руководиоца.

Изведене радне норме за вансериску производњу и ремонт и самосталне радне норме утврђује директор предузећа уз одобрење административно-оперативног руководиоца. Утврђене радне норме примњују се у овом случају и пре датог одобрења.

Члан 7

Свако предузеће има право и дужност да предлаже измену основних норми радних учинака када су ове превазиђене или постоји могућност за њихово превазилажење.

Члан 8

Радне норме установљавају стручна лица — нормирци и достављају их са образложеним елаборатом органу надлежном за утврђивање радних норми.

Нормирац односно руководиоци нормираца одговарају непосредно директору предузећа за правилност норми које установљавају.

Ближе прописе о организацији службе нормирања и систематизацији места нормираца доноси надлежни органи на основу важећих прописа.

Члан 9

Код органа за утврђивање радних норми (чл. 6) оснивају се комисије за радне норме као саветодавни органи.

Органи надлежни за утврђивање радних норми дужни су да саслушају мишљење своје комисије приликом утврђивања радних норми односно давања сагласности и одобрења.

Комисије имају право предлагања ревизије радних норми односно основних норми радних учинака.

У састав комисије за радне норме улазе представници синдикалне организације (форума), новатори, рационализатори, ударници — односно најистакнутији радници, инжењери, техничари и нормирци. Састав и чланове комисије одређује орган при коме се комисија образује.

Ближе прописе о организацији, саставу и раду комисија за радне норме доноси надлежни министар Владе ФНРЈ (претседник комитета).

Комисије за радне норме односно поједини чланови комисије, уколико њихово мишљење није усвојено, од стране органа надлежног за испитивање радних норми, могу исто директно доставити непосредно вишем органу.

Члан 10

Норме се утврђују решењем којим се одређује и дан почетка њихове обавезе примене. У решењу којим се утврђују основне норме радних учинака одредиће се рок у коме се на основу њих имају утврдити изведене радне норме.

Роксви

Члан 11

Кад директор предузећа утврди радне норме он их је дужан, са одговарајућим елеборатом и потребним подацима, доставити своме административно-оперативном руководиоцу у року од 3 дана од доношења решења којим су норме утврђене. Административно-оперативни руководилац дужан је да стави примедбе у року од 15 дана од дана пријема решења директора предузећа. У случају стављања примедба одредиће се истовремено рок у коме се по њима има поступити. Ако се на основу стављених примедба имају утврдити нове радне норме и, ако је у примедбама одређено да се и оне имају слати на одобрење, онда у том случају важе исти рокови као и када се норме први пут достављају на одобрење.

Члан 12

Утврђене радне норме не могу се по правилу мењати пре истека шест месеци од почетка њихове примене.

Овлашћује се Претседник Привредног савета Владе ФНРЈ да може, на образложење надлежног ресорног министра (претседника комитета), прописивати и друге рокове трајања радних норми за поједине гране привредне делатности.

Код увођења нових машина, постројења или алата, промене технолошког поступка, примене проналазака и новаторских предлога, нове организације рада и т. сл. радне норме мењају се и пре истека рока из ст. 1 и 2.

Евиденција и контрола

Члан 13

Орган надлежан за утврђивање радних норми дужан је да у року од три дана, од дана који је одређен за почетак њихове обавезне примене (чл. 10), утврђене норме достави надлежном ресорном министру Владе ФНРЈ односно владе народне републике.

Министри Владе ФНРЈ и министри владе народне републике достављају норме министру Владе ФНРЈ надлежном за матичну грану. Утврђене основне норме радних учинака надлежни министри Владе ФНРЈ (претседници комитета), односно други органи који су их утврдили, достављају у истом року Министру рада ФНРЈ.

Министарства ће достављати одређене податке о нормама, начину увођења норми, роковима и томе слично надлежном министарству рада према прописима које ће дојети Министар рада ФНРЈ.

Члан 14

Предузећа су дужна водити сталну евиденцију кретања радног учинка по радним нормама за све послове.

Подаци о радним учинцима добијају се са контролно-евиденцијских места која су одређена систематизацијом радних места у предузећу. Контролно-евиденцијска места морају бити постављена тако да омогућавају систематско праћење кретања радног учинка на свима радним местима.

Ближе прописе о увођењу и организацији евиденције и достављању и садржини извештаја и образаца, о роковима и другим питањима у вези са евиденцијом доноси надлежни ресорни министар Владе ФНРЈ (претседник комитета) у споразуму са Министром рада ФНРЈ и Претседником Привредног савета Владе ФНРЈ.

Прелазне и завршне одредбе

Члан 15

Ресорни министри Владе ФНРЈ (претседници комитета) одређују решењем који се послови по правилницима о распоређивању послова у групе имају и у којем року нормирати.

Уколико се на појединим пословима за које је предвиђено увођење радних норми, по мишљењу директора изузетно не може спровести нормирање, директор предузећа ће у року од 10 дана од доношења решења из претходног става односно од дана кад се такав посао појави о томе обавестити свог административно-оперативног руководиоца. Административно-оперативни руководилац, уколико се не сложи са мишљењем директора предузећа, наредиће нормирање дотичног посла, а ако га усвоји доставиће ствар надлежном ресорном министру (претседнику комитета) на коначно решење.

Члан 16

Овлашћује се Претседник Привредног савета Владе ФНРЈ да наредбама одређује мере и рокове за спровођење у живот ове уредбе.

Члан 17

Ближа упутства за примену ове уредбе доноси по потреби Министар рада ФНРЈ у сагласности са Претседником Привредног савета Владе ФНРЈ.

Члан 18

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

11 децембра 1948 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Милић Југославије
Јосип Броз.Тито, с. р.

Министар рада,
Љубчо Арсов, с. р.

897.

На основу члана 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, на предлог Министра грађевина ФНРЈ, Влада ФНРЈ доноси

УРЕДБУ

О РЕГИСТРАЦИЈИ И ЕВИДЕНЦИЈИ ГРАЂЕВИНСКИХ МАШИНА

Члан 1

Сва надлештва, установе, предузећа, организације и грађани у чијем се поседу налазе грађевинске машине, без обзира да ли су исправне или неисправне и да ли служе грађевинској делатности или се употребљавају у друге сврхе, дужни су да их у року од 15 дана по објављивању ове уредбе пријаве ради регистравања.

Члан 2

Нове грађевинске машине морају се пријавити ради регистравања у року од 8 дана по њиховом пријему.

У истом року мора се пријавити ради регистравања промена корисника односно власника грађевинских машина, као и преправке грађевинских машина које у већем обиму мењају њихове техничке особине (намену).

Члан 3

Упис у регистар грађевинских машина врше министарства грађевина народних република за своја подручја.

Члан 4

Пријаву за регистрацију грађевинских машина подноси директор предузећа, надлежни руководилац надлештва, установе, задружне или друге организације односно приватни власник грађевинске машине.

Лица наведена у првом ставу морају поднети и пријаву о преправкама које у већем обиму мењају техничке особине (намену) грађевинских машина.

Нови корисници односно власници грађевинских машина морају поднети пријаве о промени ранијих корисника грађевинских машина.

Коме ће лица из овога члана поднети пријаву за регистравање прописале Министар грађевина ФНРЈ.

Члан 5

Регистроване грађевинске машине морају бити евидентирани (евиденција бројног стања). Евиденцију бројног стања грађевинских машина воде:

1) Министарство грађевина ФНРЈ за све регистроване грађевинске машине на подручју ФНРЈ;

2) министарства грађевина народних република за све регистроване грађевинске машине на подручју народне републике;

3) савезна и републиканска министарства и комитети за регистроване грађевинске машине чији су корисници они, њихова предузећа и установе; и

4) извршни одбори средњих односно градских народних одбора за грађевинске машине чији су корисници они, њихова предузећа и установе, задружне и друге организације и грађани.

Члан 6

Поред евиденције бројног стања мора се водити и евиденција искоришћавања грађевинских машина (евиденција искоришћавања).

Евиденцију искоришћавања воде корисници грађевинских машина.

Начин вођења евиденције искоришћавања грађевинских машина прописале Министар грађевина ФНРЈ у сагласности са Претседником Привредног савета Владе ФНРЈ.

Члан 7

Новчаном казном до 10.000.— динара казниће се одговорни службеник, корисник односно власник грађевинске машине:

1) ако грађевинску машину не пријави ради регистравања или је не пријави у прописаном року;

2) ако у пријави изведе нетачне податке;

3) ако у прописаном року не пријави преправке грађевинске машине које утичу на њене техничке особине (намену);

4) ако у прописаном року не пријави промену корисника односно власника грађевинске машине; и

5) ако у одређеним роковима не поднесе извештај о искоришћавању грађевинске машине.

Члан 8

Административно-казнени поступак воде и казне изричу извршни одбори средњих односно градских народних одбора по прописима Основног закона о прекршајима

Члан 9

Прописи ове уредбе не односе се на надлештва, предузећа и установе из ресора Министарства народне одбране.

Члан 10

Које се машине сматрају грађевинским машинама у смислу ове уредбе, начин регистрације грађевинских машина, вођење регистра и евиденције грађевинских машина, форму образаца за регистрацију и евиденцију као и ближе одредбе за извршење ове уредбе прописале Министар грађевина ФНРЈ.

Члан 11

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

11 децембра 1948 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар грађевина,
Влада Зечевић, с. р.

898.

На основу члана 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, на предлог Претседника Комитета за задругарство Владе ФНРЈ, Влада ФНРЈ доноси

УРЕДБУ

О ПУТНИМ И СЕЛИДБЕНИМ ТРОШКОВИМА СЛУЖБЕНИКА ЗАДРУЖНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

Члан 1

За службена путовања ван места службовања, за сеобу у случају премештаја из једног места у друго

као и за одвојен живот од породице, службеницима задружних организација припада накнада.

Члан 2

Прописи о путним и селидбеним трошковима државних службеника примењиваће се сходно и на службенике задружних организација.

Члан 3

Највиши управни орган друштвене организације може одлучити да се прописи о путним и селидбеним трошковима државних службеника сходно примењују и на намештенике друштвених организација.

Члан 4

Овлашћује се Секретаријат Владе ФНРЈ за персоналну службу да издаје ближа упутства за примену ове уредбе.

Члан 5

Сва уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

11 децембра 1948 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

899.

На основу члана 23 и 26 Уредбе о одређивању и контроли квалитета производа, а у сагласности са Претседником Савезне планске комисије, прописујем

П Р А В И Л Н И К

О ОРГАНИЗАЦИЈИ И НАЧИНУ ВРШЕЊА ПОСЕБНЕ СТАЛНЕ КОНТРОЛЕ КВАЛИТЕТА ПРОИЗВОДА НАМЕЊЕНИХ ИЗВОЗУ

Члан 1

Посебну сталну контролу квалитета производа намењених извозу врше контролни органи Министарства спољне трговине ФНРЈ и комитета за спољну трговину при владама народних република, као и други органи које за то овласте Министар спољне трговине ФНРЈ и претседници комитета за спољну трговину.

Комитети за спољну трговину организоваће на подручју народних република контролну службу према упутствима Министарства спољне трговине ФНРЈ.

Општи надзор над вршењем посебне сталне контроле квалитета производа намењених извозу, у циљу да се ова служба једнообразно и правилно примењује, вршиће Министарство спољне трговине ФНРЈ.

Члан 2

Контролну службу врше контролори и ревизори. Контролори су службеници комитета за спољну трговину и поставља их претседник комитета. Претседници комитета за спољну трговину могу у споразуму са надлежним државним органима постављати, као хонорарне контролоре, и службенике других надлежстава, установа и предузећа који ће ову службу обављати поред редовне службе.

Место односно подручје на коме ће контролори обављати своју службу одређује претседник комитета за спољну трговину.

Претседник комитета за спољну трговину ће сваке године сачињавати списак контролора са назнаком места односно подручја на коме ће ови вршити контролу. Ове спискове ће претседници комитета за спољну трговину достављати саобраћајним предузећима и предузећу „Трансјуг”. Исто тако претседници комитета за спољну трговину обавештаваће наведена предузећа о насталим променама у списку контролора.

Контролори морају бити снабдевени посебним исправама којима ће се на захтев предузећа или других државних органа легитимисати као контролори.

Члан 3

Ревизори су службеници Министарства спољне трговине ФНРЈ и поставља их Министар спољне трговине ФНРЈ. Ревизори се могу повремено делегирати на рад и при комитетима за спољну трговину, или на друга места, где се за то укаже потреба.

Надзор над радом контролора врше ревизори. Ревизори могу решења контролора укинати, преиначити или место њих донети нова, било по службеној дужности или по жалбама предузећа.

Члан 4

Контроли квалитета подлеже сва роба намењена извозу за коју је одређено обавезно вршење такве контроле.

Контрола квалитета производа има за циљ да установи да ли роба намењена извозу одговара условима предвиђеним прописима о квалитету производа и условима уговора закљученог са иностраним купцем

Члан 5

Контрола квалитета производа намењених извозу вршиће се на утоварним станицама и пристаништима. Исто тако ова се контрола може вршити над готовим производима у предузећима и сабирним складиштима.

Контрола се може вршити и у погледу утовара, претовара и смештаја робе.

У изузетним случајевима, ако је контролор спречен да изврши преглед на утоварној станици, онда је комитет за спољну трговину дотичне народне републике овлашћен да одобри превоз робе до пограничне станице (пристаништа), где ће се извршити преглед робе.

Члан 6

Предузећа која извозе робу, односно „Трансјуг” обавезна су да пре сваког утовара робе обавесте о томе најкраћим путем надлежног контролора ради прегледа и издавања уверења о квалитету.

Члан 7

За робу која одговара прописима о квалитету и условима уговора контролори ће издати уверење о квалитету.

Уколико контролор установи да прегледана роба не одговара прописима о квалитету односно условима из уговора са иностраним купцем, ускратиће издавање уверења о квалитету и о томе обавестити надлежну управу за унапређење производње.

Робу намењену за извоз која подлеже обавезној контроли предузеће „Трансјуг” и саобраћајна предузећа неће примати на превоз без прописаног уверења о квалитету.

Пограничне и пристанишне царинарнице неће дозволити прелаз преко границе робе која није снабдевена оваквим уверењем.

Члан 8

Ревизори могу вршити прегледе и доносити решења по питањима контроле квалитета и опреме робе намењене за извоз и ван места редовне контроле, па и по извршеном утовару робе. Преглед већ утоварене робе може се извршити на утоварним, претоварним станицама и пограничним царинарницама, с тим да се не омета редовитост саобраћаја.

Члан 9

У случају да ревизор прегледом робе на претоварној станици или пограничној царинарници утврди да роба по свом квалитету, паковању или опреми не одговара условима под којима се дотични производи могу извозити, ревизор ће односној станици издати писмени захтев да се пошиљка задржи, а о томе ће најкраћим путем обавестити пошиљача. У случају да се ради о роби у квару или о лако кварљивој роби, ревизор ће је ставити на расположење најближем народном одбору, ради што правилнијег искоришћавања.

Овај захтев ће се поднети на образцу и на начин који ће прописати Министар спољне трговине ФНРЈ у споразуму са Министром саобраћаја ФНРЈ.

Члан 10

Противу решења контролора предузеће може изјавити жалбу надлежном ревизору најкраћим путем, а најдуже у року од три дана од дана саопштења решења о ускраћивању издавања уверења о квалитету.

Жалба се може изјавити и телеграфским или телефонским путем, с тим да се у предвиђеном року од три дана писмено потврди.

Одлука по жалби има се донети најдаље у року од три дана од изјаве жалбе.

Одлука ревизора је коначна.

У случају да се жалба предузећа не уважи, трошкове око изласка ревизора на терен сноси предузеће.

Члан 11

Сви расходи у вези са организацијом и вршењем контролне службе покриваће се из предрачуна прихода и расхода комитета за спољну трговину народних република.

Сви расходи који се односе на организацију и одржавање ревизионе службе покриваће се из предрачуна прихода и расхода Министарства спољне трговине ФНРЈ.

Члан 12

Министарство спољне трговине ФНРЈ достављаће Савезној управи за унапређење производње, на основу прикупљених извештаја од својих контролних органа, повремене извештаје о вршењу контролне службе и о свима запажањима у погледу квалитета производа намењених за извоз.

Нарочиту пажњу ће посветити достављању извештаја о раду производних предузећа која не испуњавају услове прописаног квалитета, односно о оним предузећима која у својој производњи постижу нарочите успехе.

Члан 13

Административно-казнени поступак и казне за повреде прописа о посебној сталној контроли квалитета производа намењених извозу означени су у Уредби о изменама и допунама Уредбе о контроли извоза и увоза („Службени лист ФНРЈ“ бр. 90/48).

Члан 14

вај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр 82794

30. новембра 1948 године.

Београд

Министар спољне трговине,

Милентије Поповић, с. р.

Сагласан,

Претседник Савезне планске комисије,

Борис Кидрич, с. р.

900.

На основу чл. 17 Уредбе о радним нормама, а у сагласности са Претседником Природног савета Владе ФНРЈ, прописујем

ОПШТЕ УПУТСТВО

ЗА ПРИМЕНУ УРЕДБЕ О РАДНИМ НОРМАМА

Основне одредбе

1) Уредба о радним нормама одређује да радне норме морају обезбедити остварење норматива радне снаге утврђених од стране планских органа. Ова одредба повлачи плански карактер радних норми. Нормативи радне снаге постављају се на основу постигнутих продуктивности рада у протеклој години и предвиђених фактора и услова који треба да подигну продуктивност рада у идућем планском периоду. Према томе, нормативи као саставни део плана морају се остварити; што значи да и норме морају бити постављене тако да то остварење обезбеде. То је нарочито минимални захтев и одговорни органи имају дужност, да побољшавањем метода и организације рада подижу његову продуктивност и изнад степена предвиђеног нормативима.

2) Радна норма је норма времена или норма радног учинка (норма израде).

а) Норма времена је време потребно за израду јединице производа односно за постигнуће неког другог датог радног учинка одређеног квалитета.

б) Норма радног учинка је величина обично пропорционална норми времена, а претставља количину јединица производа или неког другог радног учинка које радник односно група радника има да изради односно својим радом да постигне у одређеној јединици времена.

Радна норма утврђује се на основу учинка који се налази на средини између просека учинка радника и учинка добрих радника. Под добрим радницима подразумевају се радници који постојећу норму испуњавају или и неколико премашују.

Методи за утврђивање радних норми

3) Метод по коме се имају утврђивати радне норме јесте, по правилу, технички метод. Технички метод састоји се у проучавању и одређивању рационалних операција и најбоље организације рада и утврђивању на тој основи потребног радног времена.

Изузетно, за нормирање може се применити метод по искуству, који је сумарне природе, и своди се на утврђивање потребног радног времена на основу праксе, статистичких података, сумарног посматрања и упоређивања. Овлашћење за утврђивање рад-

них норми методом по искуству може да да само надлежни министар Владе ФНРЈ или владе народне републике

Начине утврђивања радних норми по наведеним методама прописује министар Владе ФНРЈ надлежан за матичну грану. Министар надлежан за матичну грану јесте онај министар, који је надлежан да за дотичну грану доноси правилник о распореду послова у групе. Према томе, на пр. за послове металне гране надлежан је Министар тешке индустрије ФНРЈ, за грађевинске послове Министар грађевина ФНРЈ итд., и ако се наведени послови ипак обављају у готово свим гранама привредних делатности.

Врсте радни норми и надлежност за њихово утврђивање

4) Уредба предвиђа да ће се, у циљу првобитног и јединственог утврђивања радних норми, свуда где је то могуће утврђивати основне норме за радне учинке, тј основне величине за нормирање.

Под основном нормом за радне учинке подразумева се време утврђено за извршење појединих операција или њихових делова, на основу кога се може утврдити радна норма за послове који садрже исте радне операције односно њихове делове. Основне норме за радне учинке служе дакле за утврђивање радних норми оне врсте послова за чије су елементе установљене основне норме. Ова могућност заснива се на чињеници да разноликост једне врсте послова, у суштини представља само различите комбинације ограниченог броја њихових елемената. На пр.: узети предмет рада, поставити га на одређено место, причврстити га и пустити у погон stroj, радње су које се појављују код неодређеног броја послова. Према томе време утврђено за обављање тих радњи, може послужити за утврђивање радних норми за све послове код којих се те радње појављују уз исте битне факторе (величина, тежина, облик предмета, тип машине итд.) односно и уз измењене факторе, уколико се разлика између фактора може изразити коефицијентом тј. простим повећањем или смањењем потребног времена.

Норме израчунате на основу основних норми за радне учинке јесу изведене норме, док норме утврђене непосредним мерењем потребног времена јесу самосталне радне норме.

Основне норме за радне учинке доприносе у највећем степену примени јединствених мерила при нормирању и поттичу на тјкву организацију рада која је као најбоља, усвојена при њиховом утврђивању. Оне као нормативни материјал имају највећу примену тамо где је изведена типизација технолошких процеса.

Да би се постигло напред изложени циљ, наиме повнека јединствених мерила и што боља организација рада, уредба прописује да основне норме за радне учинке утврђује, по правилу, министар Владе ФНРЈ надлежан за матичну грану. Он може ово право изузетно пренети на административно-оперативног руководиоца, једно или више предузећа односно за предузећа републиканског и локалног значаја на надлежног министра владе народне републике. Међутим, основне норме које се утврђују од стране административно-оперативног руководиоца, директора предузећа односно министра народне републике подлеже претходној сагласности министра Владе ФНРЈ надлежног за матичну грану. Да би се избегло одуговлачење и већа неслагања биће савремено потребно да се код давања овлашћења за утврђивање основних норми од стране министра Владе ФНРЈ уједно дају и потребна начелна упутства односно смернице.

Изведене радне норме за сервиску производњу и сервиски ремонт утврђују административно-оперативни руководиоци који ово утврђивање могу пренети на директора предузећа. И у овом случају, на утврђивање радне норме од стране директора предузећа административно-оперативни руководиоци дају претходно одобрење, што значи, да се утврђене норме пре датог одобрења не могу примењивати.

Изведене радне норме за вансервиску производњу и ремонт и самосталне радне норме утврђује директор предузећа, а одобрава их административно-оперативни руководиоца. Међутим, у овоме случају претходно одобрење није везан за одобрење, те се исте могу примењивати и пре него што је било датог одобрења. Рок у коме се норме не могу мењати (чл. 12 уредбе) тече од дана почетка примене, а уколико је административно-оперативни руководиоца учинио накнадне измене, онда од дана кад су те измене ступиле на снагу.

5) Према организацији рада, у којој долази до најпунуијег изражаја међусобно повезаност послова и рационални распоред појединих радника на поједине послове, радне норме се деле на појединачне, групне и сложене, а групне на сведене и колективне.

Одређени производ односно други радни учинак добија се одвојеним радом појединих радника или заједничким међусобно повезаним радом групе радника. У првом случају одређивање се појединачно, а у другом групна радна норма.

Групна радна норма добија се на основу мерења појединачних радних учинака учесника групе (сведене радна норма); међутим, уколико појединачне радне учинке није могуће појединачно мерити, одређивање се групна радна норма непосредним мерењем заједничког (групног) учинка (колективна радна норма).

Под сложеном радном нормом подразумева се утврђивање норме за рад једног радника или радне групе (бригаде):

а) на неколико груписаних једнотипских машина (средстава за рад), које обављају једну исту операцију;

б) на неколико груписаних једнотипских машина (средстава за рад), које обављају разне операције; и

в) на неколико груписаних разнотипских машина (средстава за рад), које обављају разне операције (резање, глодање, стругање итд.).

Поступак и органи

6) Нормираци и друга стручна лица, поступајући по прописаним методама и начинима, врше све техничке радње око установљивања радних норми, припремају материјал и израђују стручни елаборат у коме морају бити дати следећи подаци:

- а) назив посла;
- б) метод утврђивања радних норми;
- в) операција;
- г) врста радне норме;
- д) време за јединичу (норма времена) са структуром времена (припремно-завршно, оперативностехничко и помоћно, допунско итд.);

е) висина радне норме (норма радног учинка-израде);

ж) количина, квалитет и димензије материјала по нормативима;

з) опис других података односно елемената специфичних за предмет нормирања; и

4) група односно групе посла по тарифи. Органу надлежном за утврђивање радних норми подноси се стручни елаборат са потребним приложима, који садрже све техничке предлоге и отговарајуће предлоге за утврђивање радне норме са образложењима као и са назнаком: под под којим условима и околностима предложене радне норме имале да буду обавезно примењиване

ОГЛАСНИ ДЕО

СЛУЖБЕНЕ ОБЈАВЕ

ДРЖАВНА КЛАСНА ЛУТРИЈА

Срећке II класе 10 кола важе за III класу 10 кола

Државна класна лутрија на основу члана 7 својих општих правила огласила је следеће срећке II класе 10 кола да важе за III класу 10 кола, и то:

Број	2789	знак разликовања	Б
1/4	4016	"	С
1/4	8546	"	В
1/4	8547	"	Б
1/4	8548	"	Б
1/4	8549	"	В
1/4	8745	"	А
1/4	8834	"	А
1/4	15910	"	А
1/4	2 2310	"	Д
1/4	25952	"	Д
1/4	29402	"	А
1/4	31212	"	Б
1/4	35546	"	А
1/4	44404	"	А
1/4	47022	"	Б
1/4	47023	"	Б
1/4	47024	"	Б
1/4	47025	"	Б
1/4	47026	"	Б
1/4	51217	"	А
1/4	55445	"	А
1/4	60376	"	А
1/4	60376	"	Б
1/4	60376	"	С
1/4	60376	"	Д
1/4	76926	"	А
1/4	78803	"	Д
1/4	85999	"	С
1/4	89503	"	А
1/4	89864	"	Б
1/4	95483	"	А
1/4	98363	"	А

Према томе оригиналне срећке III класе 10 кола под горњим бројевима и знацима разликовања немају никакве вредности.

Број 6331. — Из административно-правног одељења Државне класне лутрије, 6 децембра 1948 године. К 598 1-1

РАЗРЕШЕЊЕ ДУЖНОСТИ ДОСАДАШЊЕГ В. Д. ЗАВОДСКОГ ИНЖЕЊЕРА РЕОНСКЕ ДИРЕКЦИЈЕ ЗА ПРОИЗВОДЊУ ДУВАНА — МОСТАР

Министарство финансија ФНРЈ у смислу чл. 17 Основног закона о државним привредним предузећима и чл. 18 Правилника о регистрацији државних привредних предузећа, објављује:

Решењем Министарства лаке индустрије ФНРЈ бр. 17799/IV од 21 јуна 1948 године, разрешен је дужности инжењер Бранимир Мајић, досадашњи в. д. заводски инжењер Реонске дирекције за производњу дувана—Мостар и од 22 јуна 1948 године престаје му право да потписује фирму предузећа.

Бр. 39939. — Из Министарства финансија ФНРЈ, 9 новембра 1948 године. К 576 1-1

РАЗРЕШЕЊЕ I POSTAVLJENJE DIREKTORA TOVARNE DOKUMENTNIH IN KARTNIH PAPIRJEV SA SEDIŠTEM U RADEČE PRI ZIDANEM MOSTU

Министарство финансија ФНРЈ, у смислу чл. 17 Основног закона о државним привредним предузећима и чл. 18. Правилника о регистрацији државних привредних предузећа, објављује:

Решењем Министарства лаке индустрије ФНРЈ бр. 30108 од 27 октобра 1948 године, разрешен је дужности Розин Милош, досадашњи директор Товарне документних и картних папирјева са седиштем у Радече при Зиданем Мосту и од 19 новембра 1948 године престаје му право да потписује фирму предузећа.

Решењем Министарства лаке индустрије бр. 10963 2 од 29 јула 1948 године постављен је Косели Стано за директора Товарне документних и картних папирјева са седиштем у Радече при Зиданем Мосту и на дужност stupio 19 новембра 1948 године од кога дана има право да потписује фирму предузећа у границама овлашћења.

Бр. 42275. — Из Министарства финансија ФНРЈ 25 новембра 1948 године.

К 595 1-1

ПОСТАВЉАЊЕ ДИРЕКТОРА ПРЕДУЗЕЋА ЗА МЕЂУНАРОДНУ ШПЕДИЦИЈУ — БЕОГРАД

Министарство финансија ФНРЈ, у смислу чл. 17 Основног закона о државним привредним предузећима и чл. 18 Правилника о регистрацији државних привредних предузећа, објављује:

Решењем Министарства спољне трговине ФНРЈ бр. 2797 од 27 септембра 1948 године, постављен је Полић Драгослав, за директора Предузећа за међународну шпедицију — Београд и на дужност stupio 8 септембра 1948 године од кога дана има право да потписује фирму предузећа у границама овлашћења.

Бр. 40866 — Из Министарства финансија ФНРЈ 16 новембра 1948 године. 585 1-1

ПАЖЊА ПРЕТПЛАТНИЦИМА

Свима претплатницима „Службеног листа ФНРЈ“ који нису обновили претплату за 1949 годину уплатом или закључницом биће обустављено отпремање од 1 јануара 1949 године.

Закључнице и чековне уплатнице за обнову претплате благовремено су отпремљене свима досадашњим претплатницима, па уколико који од претплатника још није вратио испуњену закључницу или извршио уплату, молимо да то учини како би се избегла обустава отпремања „Службеног листа ФНРЈ“ од 1 јануара 1949 године.

Претплата за 1949 годину износи 350.— динара и полаже се одједном.

Молимо све претплатнике да за отпрему претплате увек користе нашу чековну уплатницу коју смо до ставили са закључницом, а уколико претплату достављају вирманским чеком увек треба назначити зашто се претплата доставља, број примерака и број под којим је досада приман лист (број у левом углу адресе).

Претплату слати преко нашег чек. рачуна код Народне банке 1-470 880.

„Службена саопштења Савезног уреда за цене“ у 1949 години неће посебно излазити, а сви прописи о ценама штампаће се у „Службеном листу ФНРЈ“, па молимо да се претплата и не шаље.

ПРОМЕНА НАЗИВА ФИРМЕ И РАЗРЕШЕЊЕ И ПОСТАВЉЕЊЕ ДИРЕКТОРА ИЗДАВАЧКОГ ПРЕДУЗЕЋА „ИНДУСТРИСКА КЊИГА“ СА СЕДШТЕМ У БЕОГРАДУ

Министарство финансија ФНРЈ, у смислу чл. 17 Основног закона о државним привредним предузећима и чл. 18 Правилника о регистрацији државних привредних предузећа, објављује:

Решењем Владе ФНРЈ IV бр. 2273/48 од 13 јула 1948 године назив фирме државног привредног предузећа општедржавног значаја „Индустријска књига“ издавачког предузећа Министарства индустрије ФНРЈ мења се и гласи:

ИЗДАВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ „ИНДУСТРИСКА КЊИГА“

Решењем Министарства тешке индустрије ФНРЈ бр. 1475 од 31 јула 1948 године, разрешен је дужности Борђевић Момчило, досадашњи директор издавачког предузећа „Индустријска књига“ са седиштем у Београду и од 8 септембра 1948 године, престаје му право да потписује фирму предузећа.

Решењем Министарства тешке индустрије ФНРЈ бр. 1886 од 20 августа 1948 године, постављен је Јаков Медена, за директора издавачког предузећа „Индустријска књига“ са седиштем у Београду и на дужност ступио 8 септембра 1948 године од кога дана има право да потписује фирму предузећа у границама овлашћења.

Бр. 39934. — Из Министарства финансија ФНРЈ 8 новембра 1948 године. 587 1-1

РУДНИК АЗБЕСТА „СТРАГАРИ“ ПРЕНОСИ СЕ ИЗ АДМИНИСТРАТИВНО-ОПЕРАТИВНОГ РУКОВОДСТВА ГЕНЕРАЛНЕ ДИРЕКЦИЈЕ РУДНИКА И ТОПИОНИЦА ОБОЈЕНИХ МЕТАЛА МИНИСТАРСТВА РУДАРСТВА ФНРЈ ПОД АДМИНИСТРАТИВНО-ОПЕРАТИВНО РУКОВОДСТВО ГЛАВНЕ ДИРЕКЦИЈЕ ЗА АЗБЕСТ МИНИСТАРСТВА ТЕШКЕ ИНДУСТРИЈЕ ФНРЈ

Министарство финансија ФНРЈ, у смислу чл. 17 Основног закона о државним привредним предузећима и чл. 18 Правилника о регистрацији државних привредних предузећа, објављује:

Решењем Владе ФНРЈ IV бр. 8034/48 од 30 септембра 1948 године државно привредно предузеће општедржавног значаја Рудник азбеста „Страгари“ издваја се из административно-оперативног руководства Генералне дирекције рудника и топионица обојених метала Министарства рударства ФНРЈ и преноси у административно-оперативно руководство Главне дирекције за азбест Министарства тешке индустрије ФНРЈ, заједно са свим основним и нормираним обртним средствима и фондом руководства, као и са свим правима и потраживањима које буде имао на дан преноса.

Бр. 42707 — Из Министарства финансија ФНРЈ, 27 новембра 1948 године

K 596 1-1

ОВЛАШЋЕЊЕ ЗА ПОТПИСИВАЊЕ ФИРМЕ „ЈУГОСЛАВИЈА ФИЛМ“ ПРЕДУЗЕЋА ЗА УВОЗ, ИЗВОЗ И РАСПОДЕЛУ ФИЛМОВА СА СЕДИШТЕМ У БЕОГРАДУ

Министарство финансија ФНРЈ, у смислу чл. 17 Основног закона о државним привредним предузе-

ћима и чл. 18 Правилника о регистрацији државних привредних предузећа, објављује:

Решењем Комитета за кинематографију Владе ФНРЈ бр. 9245 од 8 новембра 1948 године, овлашћен је Александар Херон, шеф Одељења за иностранство „Југославија филм“ Предузећа за увоз, извоз и расподелу филмова са седиштем у Београду да само у одсуству директора може да потписује фирму предузећа у границама овлашћења.

Ово овлашћење важи од 8 новембра 1948 године.

Бр. 41031. — Из Министарства финансија ФНРЈ 17 новембра 1948 године. 584 1-1

РАЗРЕШЕЊЕ И ПОСТАВЉЕЊЕ ДИРЕКТОРА И СЕКРЕТАРА ПРЕДУЗЕЋА ЗА УВОЗ И ИЗВОЗ ХЕМИСКИХ ПРОИЗВОДА „ХЕМПРО“ СА СЕДИШТЕМ У БЕОГРАДУ

Министарство финансија ФНРЈ у смислу чл. 17 Основног закона о државним привредним предузећима и чл. 18 Правилника о регистрацији државних привредних предузећа, објављује:

Решењем Министарства спољне трговине ФНРЈ бр. 3023 од 20 октобра 1948 године, разрешен је дужности Кртолица Војин, досадашњи заменик директора Предузећа за увоз и извоз хемиских производа „Хемпро“ са седиштем у Београду и од 22 новембра 1948 године престаје му право да потписује фирму предузећа.

Решењем Министарства спољне трговине ФНРЈ бр. 3698 од 22 новембра 1948 године, разрешен је дужности Грабовац Тихомир, досадашњи секретар Предузећа за увоз и извоз хемиских производа и од 22 новембра престаје му право да потписује фирму предузећа.

Решењем Министарства спољне трговине ФНРЈ бр. 26/19 од 14 октобра 1948 године, постављен је Вукчевић Никола за секретара Предузећа за увоз и извоз хемиских производа „Хемпро“ са седиштем у Београду и од 23 новембра 1948 године има право да потписује фирму предузећа у случају спречености директора у границама овлашћења.

Бр. 42567 — Из Министарства финансија ФНРЈ 26 новембра 1948 године. K 594 1-1

РАЗРЕШЕЊЕ И ПОСТАВЉЕЊЕ ЗАМЕНИКА ДИРЕКТОРА ПРЕДУЗЕЋА ЈАДРАНСКА ЛИНИЈСКА ПЛОВИДБА СА СЕДИШТЕМ НА СУШАКУ

Министарство финансија ФНРЈ, у смислу чл. 17 Основног закона о државним привредним предузећима и чл. 18 Правилника о регистрацији државних привредних предузећа, објављује:

Решењем генералне дирекције трговачке морнарице Министарства поморства ФНРЈ бр. 53908/1948 од 22 октобра 1948 године, разрешен је дужности Антон Дулар, досадашњи заменик директора јадранске линијске пловидбе са седиштем на Сушаку и од 31 октобра 1948 године престаје му право да потписује фирму предузећа.

Решењем Генералне дирекције трговачке морнарице Министарства поморства ФНРЈ бр. 53908/1948 од 22 октобра 1948 године, постављен је Марјеновић Бранко за заменика директора јадранске линијске пловидбе са седиштем на Сушаку и од 11 новембра 1948 године има право да потписује фирму предузећа у случају спречености или одсуству директора у границама овлашћења.

Бр. 41377. — Из Министарства финансија ФНРЈ 18 новембра 1948 године. 588 1-1

ИЗГУБЉЕНЕ ИСПРАВЕ

- МЕДАЉУ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД изгубио сам и оглашавам неважећом. — Доне Трајчески, Суводол, Околија Демирхисарска. К 582 1-1
- ПОТВРДУ ОРДЕНА ЗА ХРАБРОСТ и ОРДЕНА ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД оглашавам неважећим. — Станоје Цекић, Сремски Карловци. К 581 1-1
- ПОТВРДУ И ОРДЕН ЗА ХРАБРОСТ бр. 56141 изгубио сам и оглашавам их неважећим. — Раде Бурин, потпоручник, Београд. 551 1-1
- ОРДЕН ЗА ХРАБРОСТ бр. 68001 изгубио сам и оглашавам га неважећим. — Петар Радмановић, капетан, Београд. 550 1-1
- ОРДЕН ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА бр. 26956 изгубио сам, па га оглашавам неважећим. — Душић Анте, мајор, Нови Сад. 549 1-1
- ПОТВРДУ ОРДЕНА ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД II РЕДА оглашавам неважећом. — Мујо Дедић, Сарајево. К 549 1-1
- ОРДЕН ЗА ХРАБРОСТ бр. 3166 изгубио сам и оглашавам га неважећим. — Асен Р. Усаиноски, Мургашево, околија Демирхисарска, Македонија. К 583 1-1
- ПАРТИЗАНСКУ СПОМЕНИЦУ 1941 бр. 4050 изгубио сам и оглашавам је неважећом. — Лукић Бранко, Горњи Подградци з. п. Босанска Градишка. К 579 1-1
- ОРДЕН ЗА ХРАБРОСТ бр. 23522 изгубио сам и оглашавам га неважећим. — Миле Шуманов, Скопље. К 580 1-1
- УВЕРЕЊЕ ОДЛИКОВАЊА ОРДЕНА ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА изгубио сам и оглашавам га неважећим. — Чико Младен, потпоручник, Сплит Соланска 40.
- УВЕРЕЊЕ ОРДЕНА ЗА ХРАБРОСТ, УВЕРЕЊЕ ОРДЕНА ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА и УВЕРЕЊЕ МЕДАЉЕ ЗА ХРАБРОСТ изгубио сам, па их оглашавам неважећим. — Иван Билећков, потпоручник, Панчево. 548 1-1
- ОРДЕН ЗА ХРАБРОСТ бр. 46033 изгубио сам и оглашавам га неважећим. — Јовановић Светомир, Пожаревац. 547 1-1
- ОРДЕН ЗА ХРАБРОСТ бр. 12103 изгубио сам и оглашавам га неважећим. — Благоје Т. Николовски, Скопље. 546 1-1
- МЕДАЉУ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД изгубио сам и оглашавам је неважећом. Велимир М. Савић, Оране — Лебане. 545 1-1
- ОРДЕН БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА III РЕДА бр. 3212, ОРДЕН ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД II РЕДА бр. 9720, ОРДЕН ЗА ХРАБРОСТ бр. 11277 и ОРДЕН ЗА ХРАБРОСТ бр. 42522, изгубио сам и оглашавам их неважећим. — Жива Шигајки, капетан, Нови Сад. 544 1-1
- ОРДЕН ЗА ХРАБРОСТ бр. 21774 и УВЕРЕЊЕ ОРДЕНА ЗА ХРАБРОСТ изгубио сам и оглашавам их неважећим. Милан Поповић, војни чиновник, Београд. 543 1-1
- УВЕРЕЊЕ ОРДЕНА ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА, и ОРДЕН ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА бр. 1596 изгубио сам и оглашавам их неважећим. — Борчевић Велимир, Београд. 542 1-1
- КЊИЖИЦУ ПАРТИЗАНСКЕ СПОМЕНИЦЕ 1911 бр. 523 оглашавам важећом. — Аћим Ивановић, Београд. 538 1-1
- ПАРТИЗАНСКУ СПОМЕНИЦУ 1941" бр. 3473 изгубио сам и оглашавам је неважећом. — Миковић Марко, директор Среског инвалидског привредног предузећа, Панчево. К 572 1-1
- МЕДАЉУ ЗА ХРАБРОСТ, УКАЗ бр. 515/47 изгубио сам и оглашавам за неважећу. — Божо В. Остојић, ст. водник, в. п. 3883—13, Радовљаци. К 573 1-1
- МЕДАЉУ ЗА ХРАБРОСТ добивену указом бр. 239 29 априла 1946 године изгубио сам и оглашавам за неважећу. — Пишкур Метод, Горња Лендава к. бр. 6. К 574 1-1
- МЕДАЉУ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД, МЕДАЉУ ЗА ХРАБРОСТ и ОРДЕН ЗА ХРАБРОСТ бр. 57869 изгубио сам и оглашавам неважећим. — Љубомир Божић, заставник, в. п. 9988—16 Бјеловар. К 575 1-1
- ОРДЕН БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА II РЕДА бр. 12184 и ОРДЕН ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД II РЕДА бр. 7103 изгубио сам и оглашавам за неважеће. — Тринић М. Вајо, капетан, Титово Ужице. 540 1-1
- МЕДАЉУ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД изгубио сам и оглашавам за неважећу. — Бубњевић Гојко, Герзово—Босна. 541 1-1
- МЕДАЉУ ЗА ХРАБРОСТ изгубио сам и оглашавам је неважећом. — Димитрије Здравковић, Војводе Степе ул. бр. 389, Београд. 559 1-1
- „ПАРТИЗАНСКУ СПОМЕНИЦУ 1941" бр. 13950 изгубио сам и оглашавам је неважећом. — Милутиновић К. Којо, потпоручник, Цанкарева ул. 10, Београд. 558 1-1
- „ПАРТИЗАНСКУ СПОМЕНИЦУ 1941" бр. 4223 изгубио сам и оглашавам је неважећом. — Дзбић Мирко, шум. техничар, Шумско господарство „Шумарица", Глина. 562 1-1
- КЊИЖИЦУ бр. 9037 „ПАРТИЗАНСКЕ СПОМЕНИЦЕ 1941" изгубио сам и оглашавам је неважећом. — Станко Божић, Перна к. бр. 51, Вргин Мост. К 592 1-1
- „ПАРТИЗАНСКУ СПОМЕНИЦУ 1941" бр. 9125 изгубио сам и оглашавам је неважећом. — Светомир Јовашевић, капетан, Демир Капија, Македонија. К 591 1-1
- ОРДЕН ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА оглашавам неважећим. — Раздаров Петар, заставник, Крагујевац. К 590 1-1
- МЕДАЉУ ЗА ХРАБРОСТ оглашавам неважећом. — Дрљача Јован, водник, Београд. 564 1-1
- „ПАРТИЗАНСКУ СПОМЕНИЦУ 1941" бр. 7154 изгубио сам и оглашавам је неважећом. — Милена Пајевић, поручник, Ђуприја. 563 1-1
- КЊИЖИЦУ бр. 7531 „ПАРТИЗАНСКЕ СПОМЕНИЦЕ 1941" изгубио сам и оглашавам је неважећом. — Павле Чекић, капетан, Ниш. 561 1-1
- ЛЕГИТИМАЦИЈУ бр. 12799 „ПАРТИЗАНСКЕ СПОМЕНИЦЕ 1941" изгубио сам и оглашавам је неважећом. — Душанка Поговић, Београд, Браће Југослава бр. 3. 560 1-1
- УВЕРЕЊЕ ОРДЕНА ЗА ХРАБРОСТ изгубио сам и оглашавам га неважећим. — Ђусо Ђуро, млађи водник, Београд. 557 1-1
- МЕДАЉУ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД оглашавам неважећом. — Мустафа А. Мустафовски, Скопље. 555 1-1
- „ПАРТИЗАНСКУ СПОМЕНИЦУ 1941" бр. 1711 оглашавам неважећом. — Сретен Ристић — Умка. 554 1-1
- „ПАРТИЗАНСКУ СПОМЕНИЦУ 1941" бр. 6981 оглашавам неважећом. — Станка Шпадијер, Херцег Нови. 553 1-1
- ОРДЕН ЗА ХРАБРОСТ бр. 14412 изгубио сам и оглашавам га неважећим. — Никола Ђумић, Бататско Велико Село, Кикинда. 552 1-1

ИЗДАЊА „СЛУЖБЕНОГ ЛИСТА ФНРЈ“

Продајно одељење „Службеног листа ФНРЈ“ препоручује ова издања:

ЗБИРКА ЗАКОНА ФНРЈ

Закон о кривичном поступку за објашњењима у редакцији др Владимира Калембера; српско, хрватско, словеначко и македонско издање; цена 35.— динара.

Закон о извршењу казни са предговором А. Ракиовића; српско, хрватско словеначко и македонско издање; цена 7.— динара.

Закон о државним службеницима са правилником о посебним личним додацима и уредбом о путним и селидбеним трошковима савезних државних службеника; српско, хрватско, словеначко и македонско издање; цена 16.— динара.

Породично право — савезни закони — изишло је из штампе као свеска број 17 збирке Закона ФНРЈ са предговором. У ову књигу ушли су Основни закон о браку, Основни закон о старатељству, Закон о усвојењу и Основни закон о односима родитеља и деце. На тај начин ова свеска представља збирку свих досада донесених савезних закона из области породичних права; српско издање; цена 17.— динара.

Збирка прописа у Југословенској армији друго потпуно прерађено и допуњено издање, обухвата све важеће прописе који се односе на Југословенску армију, службу у њој, на војну обавезу, попуњу оружане силе стоком и преносним средствима, демобилизацију, пензију војних лица, помоћи, ордене, затим све прописе о војном тужоштву, војним судовима и војним дисциплинским судовима. Издање латиницом: цена 30 — динара.

Кривични законик — Општи део — српско, хрватско, словеначко и македонско издање са образложењем; цена 10 — динара.

Збирка кривичних закона са коментаром у редакцији Моше Пијаде треће измењено српско издање; цена 27 — динара.

Закон о бирачким списковима са коментаром, у редакцији Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ, хрватско, словеначко и македонско издање; цена 12.— динара.

Закон о аграрној реформи и колонизацији, друго прерађено издање са објашњењима и свим републичким прописима (ћирилицом); цена 42.— динара.

Закон о држављанству са коментаром др. И. Крбека и Н. Оцокољића, у редакцији Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ (ћирилица и латиница) цена 25.— динара

Основни закон о прекршајима са образложењем; српско, хрватско, словеначко и македонско издање; цена 8.— динара.

Збирка прописа о Народној скупштини и о Президијуму Народне скупштине ФНРЈ; хрватско издање; цена 20.— динара.

Општи закон о народним одборима; српско и хрватско издање; цена 10.— динара.

Закон о експропријацији са објашњењима, у редакцији Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ, српско, хрватско, словеначко и македонско издање; цена 10.— динара.

Закон о установљењу права на пензију и о пензионисању државних службеника са коментаром М. Токића; друго измењено српско издање; цена 12 — динара.

Збирка прописа о струкама и платама државних службеника; српско, хрватско, словеначко и македонско издање; цена 50.— динара.

Ново законодавство о инвалидитету са коментаром у редакцији Министарства Народне одбране; српско, хрватско и словеначко издање; цена 18.— динара.

Основни закон о старатељству; хрватско, словеначко и македонско издање; цена 8.— динара.

Закон о народној милицији; српско, хрватско, словеначко и македонско издање; цена 12.— динара.

Закон о кривичном поступку за објашњењима и другим јавним скуповима и о растурињу дечје књижевности и штампе; српско, хрватско и словеначко издање; цена 10 — динара.

Устав ФНРЈ (на македонском и словеначком) и републикански уставнички; цена 42.— динара.

Устав ФНРЈ на словеначком, македонском и хрватском; цена 10.— динара.

Устав ФНРЈ (минијатурно издање), на словеначком и македонском; цена 6.— динара.

ЗБИРКА ПРОПИСА ИЗ РАДНОГ ПРАВА

Збирка прописа о радним односима; плате, наднице, и сва остала примљива и права радника; српско и хрватско издање; цена 45.— динара.

Прописи о ученицима у привреди са објашњењима; српско издање; цена 20.— динара.

ЗБИРКА ПРОПИСА ИЗ ОБЛАСТИ ПРИВРЕДЕ

Збирка уредаба, наредба и решења о добити, ценама и фондовима руководства, у редакцији Привредног савета Владе ФНРЈ, свеска друга, у хрватском, словеначком и македонском издању; цена 10.— динара, а трећа свеска на словеначком и македонском, цена 12.— динара.

Прописи о новом начину снабдевања и о везаним ценама са рефератом Б. Килрича, где су сакупљени сви важећи прописи о обезбеђењу снабдевања, куповини и продаји по везаним ценама и сви остали прописи о трговању; српско, хрватско и словеначко издање; цена 40.— динара.

ЗБИРКА ПРОПИСА ИЗ ОБЛАСТИ ФИНАНСИЈА

Закон о таксама са коментаром у редакцији Министарства финансија ФНРЈ, четврто измењено и допуњено српско и хрватско издање; цена 17.— динара.

Девизни прописи ФНРЈ са коментаром др. Вј. Мајк-снера и С. Ђуковића; друго потпуно прерађено издање; цена 80.— динара.

Допунско упутство за попис — инвентарисање средстава и њихових извора код државних трговачких предузећа и устенова друштвене исхране на дан 31 децембра 1948 године неопходно је свима државним трговачким предузећима и устеновама друштвене исхране, а може се добити код „Службеног листа ФНРЈ“ и код књижара; цена 4.— динара.

Стручни елаборат из претходног става подноси претходно на мишљење орган надлежан за утврђивање радних норми комисији за радне норме.

7) Комисије за радне норме постоје у свакој основној организационо-привредној јединици (предузећу), код дирекција и других виших обједињења предузећа као и код министарстава (комитета) који руководе предузећима.

Комисија за радне норме је састављена од најстручнијих лица и од делегата одговарајуће синдикалне организације (у предузећима) односно синдикалног форума (код дирекција и других виших обједињења предузећа односно код министарстава и комитета). У раду комисије увек учествује нормирац. Извештај комисије може садржавати више мишљења поводом елабората.

Комисија за радне норме треба у своме раду да се руководи њез резултатима производних саветовања у предузећу.

Комисије имају право предлагања ревизије радних норми и давања предлога о могућностима превазилажења утврђених радних норми и појединих основних вредности за радно време.

По обављеном поступку комисија за радне норме подноси надлежном руководиоцу организационе јединице свој предлог за утврђивање односно за ревизију радних норми као и основних норми за радне учинке.

У предузећима, у којима постоје два или више самосталних погона (одељења, радионице итд.), поред опште комисије за предузеће, образује се потребан број одељенских односно радионичких комисија за радне норме којима се дају на претресање елаборати само по оним радним нормама које се имају претежно или искључиво примењивати у тим одељењима односно радионицама. У радионичку групу ових комисија улазе делегирани представници радника дотичног одељења односно радионице. У свему осталом, иначе, примењује се опшћено поступак који важи за комисију за радне норме.

8) У чл. 8 уредбе предвиђено је да ће надлежни органи донети ближе прописе о организацији службе нормирања. Према томе надлежни органи већ према величини и значају организационих јединица даће организацију ове службе у већем или мањем обиму. У сваком случају за службу нормирања треба предвидети специјална лица која се организују било у отсеке, било одељења, било специјалне бироа, који имају за задатак како само нормирање тако и проучавање целокупне проблематике која стоји у вези са нормирањем, праћењем радних учинака, организацијом рада итд.

Рокови

9) У чл. 11 уредбе предвиђени су рокови у поступку одобрења норми које утврђује директор предузећа. Норме се достављају на одобрење у року од три дана од доношења решења којим су утврђене. Пошто је у чл. 10 уредбе предвиђено да се дан почетка поимене радних норми утврђује оним истим решењем, то значи да се радне норме могу слети на одобрење и пре почетка њихове примене. Међутим слање на одобрење само по себи не затвара примену радних норми. Административно-оперативни руководиоца је дужан одобрити достављене радне норме или ставити примедбе и дати потребна упутства за њихову исправку у року од 15 дана од дана пријема елабората. Уколико административно-оперативни руководиоца враћа радне норме на исправку или допуну, дужан је означити да ли му после поступања по примедбама треба поновно слети норме на одобрење.

10) Радне норме по правилу не могу бити мењане пре истека шест месеци од дана почетка њихове примене. Међутим, Претседник Привредног савета Владе ФНРЈ овлашћен је, да по образложењу надлежног ресорног министра (претседника комитета) или по сопственој иницијативи, на основу података ресорног министра, одосди и други (дужи или краћи) рок у коме се радне норме не могу мењати.

Пре рокова одређених уредбом односно решењем Претседника Привредног савета Владе ФНРЈ, радне норме се мењају само код промене услова и фактора који су били узети у обзир приликом њиховог утврђивања. Из примера д. тих у уредби види се да у питању могу бити само објективне околности које мењају продуктивност рада, што значи да се радне норме не могу мењати у случајевима када је појачани или смањени радни учинак последица јачег или слабијег залагања радника.

Евиденција и контрола

11) Да би радне норме испуниле циљ коме служе морају бити реалне тј. да одржавају друштвену продуктивност рада. Поред тога потребно је стална контрола правилне примене важећих радних норми. Контрола реалности и правилне примене радних норми има да се оствари добром организацијом евиденције. Евиденција треба да омогући праћење радних учинака по нормама како органима самога предузећа у циљу интервенције и давања потребних предлога, тако и вишим органима у циљу предузимања свих потребних мера за унапређења система радних норми и подизања продуктивности рада опште. Због свих ових разлога уредба предвиђа специјалне прописе о организацији евиденције, које треба да донесу надлежни ресорни министри у споразуму са Министром рада ФНРЈ и Претседником Привредног савета Владе ФНРЈ, а према специфичностима појединих грана привредних делатности.

12) Да би се обезбедила примена прописа члана 1 уредбе, наиме — увођење радних норми на свим местима односно пословима на којима се радни учинак може мерити, уредба предвиђа да ресорни министри одређују који се све послови по постојећим привилегијама о распоређивању послова у групе имају и у ком року нормирати. Ова решења одређују послове за које се имају утврдити радне норме односно услове, под којима се извесни послови изузимају од нормирања. Уколико одговарајући руководиоца сматра да нормирање извесног посла није могуће, а нормирање је за тај посао предвиђено, он се дужности нормирања може ослободити само одлуком надлежног министра. Према томе, да се један посао не би обављао по радним нормама, мора постојати или општа одредба или специјална дозвола надлежног министра.

13) Ово опште упутство ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

Број 17281

13 децембра 1948 године

Београд

Министар рада,
Љубчо Арсов, с. р.

Сагласан,
Претседник Привредног савета
Владе ФНРЈ,
Борис Кидрич, с. р.

901.

На основу члана 2 и 24 Уредбе о планском превозу робе у железничком и речном саобраћају прописујем

У П У Т С Т В О

О ПЛАНСКОМ ПРЕВОЗУ РОБЕ У ЖЕЛЕЗНИЧКОМ И РЕЧНОМ САОБРАЋАЈУ ЗА МЕСЕЦ ЈАНУАР 1949 ГОДИНЕ

1) Сва предузећа и установе савезног, републиканског и локалног значаја треба да поднесу пријаве превоза робе за месец јануар 1949 године до 15 децембра 1948 године.

2) Предузећа су дужна пријавити за превоз у јануару како текућу производњу месеца јануара тако и све залихе које се затекну у предузећима на први јануар 1949 године.

3) Упутне (истоварне) станице ће се пријавити на основу већ склопљених уговора за децембар 1948 године и предуговора за 1949 годину. Измена упутних станица у плану превоза приликом предаје робе на превоз дозвољена је и ослобођена плаћања пенала.

4) Ово упутство односи се само за пријаву превоза робе за месец јануар 1949 године.

5) Ово упутство ступа на снагу одмах.

Бр. 17179

10 децембра 1948 године

Београд

Министар саобраћаја,
Тодор Вујасиновић, с. р.

902.

На основу члана 11, у вези члана 7 и 8 Уредбе о финансирању и финансиској контроли инвестиција савезног, републиканског и локалног значаја, а у сагласности са Претседником Савезне планске комисије, издајем

Н А Р Е Д Б У

О ДОСТАВЉАЊУ ФАКТУРА ОД СТРАНЕ ГРАЂЕВИНСКИХ ПРЕДУЗЕЋА У ЛИКВИДАЦИЈИ

1) Грађевинска предузећа у ликвидацији дужна су да најдаље до 31 децембра 1948 године израде и доставе фактуре за материјал и основна средства оним грађевинским предузећима којима су основна средства и материјал уступљени.

2) Ако грађевинска предузећа у ликвидацији не доставе фактуре у одређеном року, грађевинска предузећа која су примила материјал и основна средства, извршиће сама процену и обрачун примљеног материјала и основних средстава у року од девет дана.

3) Грађевинска предузећа која су примила материјал извршиће обрачун материјала на основу нижих јединствених, планских или слободних цена, према врсти материјала. Истовремено извршиће обрачун евентуалних трошкова подвоза, превоза и преноса обрачуног материјала према процени предузећа односно према стварним трошковима, уколико су они познати.

4) Грађевинска предузећа која су примила основна средства настојаће да се за обрачун основних средстава прикупе подаци из књига предузећа у ликвидацији. Ако се такви подаци не могу добити, приступиће се процени комисијским путем на тај на-

чин да се процена изврши упоређивањем једнаких и сличних основних средстава која предузеће већ има процењене у својим књигама. У случају да се ради о основним средствима за која нема могућности упоређења у предузећу, извршиће се обрачун комисијским путем на основу слободне оцене, водећи рачуна о цени таквих средстава у продаји. Код тога треба узимати у обзир време када су таква средства била примљена и у каквом су се стању налазила у време пријема.

5) Обрачун материјала, трошкова подвоза, превоза и преноса као и обрачун основних средстава предузеће које је примило основна средства и материјал послаће на одобрење свом административно-оперативном руководиоцу. Административно-оперативни руководиоца испитаће примљени обрачун, у року од десет дана по пријему и вратиће га предузећу са налогом да га прокњижи. У случају да административно-оперативни руководиоца има примедбе на обрачун (нарочито у погледу процене) обавестиће одмах о томе предузеће. У овом случају рок од десет дана за одобравање може се продужити за пет дана.

6) Предузеће које је примило основна средства и материјал извршиће одмах књижење одобреног обрачуна и у року од два дана доставиће га предузећу у ликвидацији.

7) Ова наредба односи се на сва државна грађевинска предузећа савезног, републиканског и локалног значаја.

8) Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 42803

11 децембра 1948 године

Београд

Министар финансија,
Добривоје Радосављевић, с. р.
Сагласан,

Претседник Савезне планске комисије,
Борис Кидрич, с. р.

903.

На основу Наредбе Владе ФНРЈ о државним (везаним) ценама пољопривредних производа („Службени лист ФНРЈ“ бр. 12/48), у сагласности са Министром пољопривреде ФНРЈ, Министром финансија ФНРЈ и Министром трговине и снабдевања ФНРЈ, издајем

Н А Р Е Д Б У

О ШЕСТОЈ ИЗМЕНИ И ДОПУНИ НАРЕДБЕ О ДРЖАВНИМ (ВЕЗАНИМ) ЦЕНАМА ИНДУСТРИСКОГ БИЉА ПО ВРСТИ И КВАЛИТЕТУ И О УСЛОВИМА ЗА КОНТРАХИРАЊЕ ИНДУСТРИСКОГ БИЉА РОДА ГОДИНЕ 1948

1. — У Наредби о државним (везаним) ценама индустриског биља по врсти и квалитету и о условима за контрахирање индустриског биља рода године 1948 („Службени лист ФНРЈ“ бр. 30/48 и 64/48), у делу А, одељак 1.—, мења се цео став „и“ Индустриска паприка“; и гласи:

„и) Индустриска паприка

У оквиру просечне државне (везане) цене од динара 4.500.— за 100 кг одређују се следеће цене по врсти и квалитету:

1) свежа паприка на венцу (с обзиром на рандман суве паприке од ње):

	Производња Војводине	Остале производње
	Динара за 100 кг	
I Класа: потпуно зрели и здрави плодови I и II бербе, погодни у потпуности за прераду у финалне квалитетне индустријске продукте — — — —	900.—	800.—
II Класа: зрели и здрави плодови I, II и III бербе, са највише 20% незрелих, присилно сазрелих и оштећених плодова — — — —	800.—	700.—
III Класа: зрели и здрави плодови III и осталих берби, са највише 40% незрелих, присилно сазрелих и оштећених плодова — — — —	700.—	600.—
IV Класа: сви отпаци (ужегли, плесиви и на други начин начети плодови), само делимично употребљиви за финалне продукте нижих класа Цена свеже паприке у растућем стању (ринфуза) нижа је код свих класа за 75.— динара од напред одређених цена за 100 кг свеже паприке на венцу.	200.—	200.—

2) Сува паприка на венцу (с обзиром на рандман суве паприке у параном стању односно у финалном продукту):

	Производња Војводине	Остале производње с ем Македоније
	Динара за 100 кг	
I Класа: здрави, добро развијени, сазрели плодови I и II бербе, са највише 20% оштећених, бледих и ужеглих плодова (отпадака) — — — —	5.500.—	4.900.—
II Класа: здрави и добро развијени плодови свих берби, са највише 30% оштећених, бледих и ужеглих плодова (отпадака) — — — —	4.500.—	3.900.—
III Класа: употребљиви плодови свих берби, са највише 50% отпадака — — — —	3.000.—	2.600.—
IV Класа: сви отпаци (плесиви, натрули, бледи и ужегли плодови) — — — —	1.000.—	1.000.—

За суву индустријску паприку на венцу, македонске производње, одређују се обзиром на природну слаткоћу и класу паприке, следеће цене:

	Динара за 100 кг			
	I класа	II класа	III класа	IV класа
природно слатка	5.500.—	4.500.—	3.000.—	1.000.—
полуслатка	4.500.—	3.500.—	2.300.—	1.000.—
љута	3.000.—	2.500.—	1.500.—	1.000.—

Горње цене важе за суву индустријску паприку са највише 12% влаге. За суву паприку која садржи више од 12% влаге, за сваки проценат влаге преко 12% цена се смањује за 1,2%.

3) Полупрерађена, туцана паприка:

	Динара за 100 кг	
племенита слатка са 40% семена — — — —	11.000.—	
полуслатка са 28% семена — — — —	8.800.—	
црвена љута са 23% семена — — — —	5.200.—	
бледа љута са 20% семена — — — —	4.400.—	

2. — Ова наредба ступа на снагу одмах.

II бр. 4444
15 децембра 1948 године
Београд

Министар лаке индустрије,
Јосип Цаци, с. р.

Сагласни:

Министар пољопривреде,
Мијалко Тодоровић, с. р.

Министар финансија,

Добривоје Радосављевић, с. р.
Министар трговине и снабдевања,
Јаков Блажевић, с. п.

904.

На основу Наредбе Владе ФНРЈ о државним (везаним) ценама пољопривредних производа („Службени лист ФНРЈ“ бр. 12/48), у сагласности са Министром пољопривреде ФНРЈ и Министром финансија ФНРЈ, издајем

НАРЕДБУ

О ИЗМЕНИ НАРЕДБЕ О ДРЖАВНИМ (ВЕЗАНИМ) ЦЕНАМА ИНДУСТРИСКОГ БИЉА ПО ВРСТИ И КВАЛИТЕТУ, РОДА ГОДИНЕ 1949

1. — У Наредби о државним (везаним) ценама индустриског биља по врсти и квалитету, рода године 1949 („Службени лист ФНРЈ“ бр. 76/48) у тачки 1. — под I, мења се став 7) и гласи:

„7) Индустријска паприка

У оквиру просечне државне (везане) цене од динара 4.500.— за 100 кг одређују се следеће цене по врсти и квалитету:

а) свежа паприка на венцу (с обзиром на рандман суве паприке од ње):

	Производња Војводине	Остале производње
	Динара за 100 кг	
I Класа: потпуно зрели и здрави плодови I и II бербе, погодни у потпуности за прераду у финалне квалитетне индустријске продукте — — — —	900.—	800.—
II Класа: зрели и здрави плодови I, II и III бербе, са највише 20% незрелих, присилно сазрелих и оштећених плодова — — — —	800.—	700.—
III Класа: зрели и здрави плодови III и осталих берби, са највише 40% незрелих, присилно сазрелих и оштећених плодова — — — —	700.—	600.—
IV Класа: сви отпаци (ужегли, плесиви и на други начин начети плодови), само делимично употребљиви за финалне продукте нижих класа Цена свеже паприке у растућем стању (ринфуза) нижа је код свих класа за 75.— динара од напред одређених цена за 100 кг свеже паприке на венцу.	200.—	200.—

б) Сува паприка на венцу (с обзиром на рандман суве паприке у параном стању односно у финалном продукту):

	Производња Војводине	Остале производње с ем Македоније
	Динара за 100 кг	
I Класа: здрави, добро развијени, сазрели плодови I и II бербе, са највише 20% оштећених, бледих, ужеглих, плодова (отпадака) — — — —	5.500.—	4.900.—
II Класа: здрави и добро развијени плодови свих берби, са највише 30% оштећених, бледих и ужеглих плодова (отпадака) — — — —	4.500.—	3.900.—
III Класа: употребљиви плодови свих берби, са највише 50% отпадака — — — —	3.000.—	2.600.—
IV Класа: сви отпаци (плесниви, патрули, бледи и ужегли плодови) — — — —	1.000.—	1.000.—

За суву индустриску паприку на венцу, македонске производње, одређују се обзиром на природну слаткоћу и класу паприке, следеће цене:

	Динара за 100 кг			
	I класа	II класа	III класа	IV класа
природно слатка	5.500.—	4.500.—	3.000.—	1.000.—
полуслатка	4.500.—	3.500.—	2.300.—	1.000.—
љута	3.000.—	2.500.—	1.500.—	1.000.—

Горње цене важе за суву индустриску паприку са највише 12% влаге. За суву паприку која садржи више од 12% влаге, за сваки проценат влаге преко 12% цена се смањује за 1,2%.

в) полупрерађена, туцана паприка:

	Динара за 100 кг			
племенита слатка са 40% семена —	11.000.—			
полуслатка са 28% семена — — —	8.800.—			
првена љута са 23% семена — — —	5.200.—			
бледа љута са 20% семена — — —	4.400.—			

2. — Ова наредба ступа на снагу одмах.

II бр. 12591

15 децембра 1948 године

Београд

Министар лаке индустрије,

Јосип Цази, с. р.

Сагласни:

Министар пољопривреде,

Миљалко Тодоровић, с. р.

Министар финансија,

Добривоје Радосављевић, с. р.

905.

На основу Наредбе Владе ФНРЈ о државним (везаним) ценама пољопривредних производа („Службени лист ФНРЈ” бр. 1248) у складности са Министром пољопривреде ФНРЈ, Министром финансија ФНРЈ и Министром трговине и снабдевања ФНРЈ, издајем

НАРЕДБУ

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ НАРЕДБЕ О УСЛОВИМА ЗА КОНТРАХИРАЊЕ ИНДУСТРИСКОГ БИЉА РОДА ГОДИНЕ 1949

1. — У Наредби о условима за контрахирање индустриског биља рода године 1949 („Службени лист ФНРЈ” бр. 76/48), у делу II, одељак Б, мењати се у тачки 5 ставови б) и в) и гласе:

„б) Премије за бољи квалитет приноса:

Произвођачима-контрахентима дувана даваће се новчана премија, и то:

за беспрекорно стандардно сређивање и пиковање дувана, какво се изводи у дуванским станицама, 10% од бруто вредности стандардно-сређеног и стандардно-упакованог предатог дувана, обрачунато по државним (везаним) ценама;

за изванредни квалитет и добру сређеност дувана 5% од бруто вредности предатог дувана, обрачунато по државним (везаним) ценама.”

„в) Премије за ранију предају приноса:

Произвођачима-контрахентима дувана даваће се новчана премија, и то:

за дукан који је према распореду, утврђеном од надлежне дуванске станице, предат сређен и упукован до 15 новембра 1949 године, 5% од његове бруто вредности, обрачунато по државним (везаним) ценама.”

У истом делу и одељку после тачке 6) додаје се нова тачка 7) која гласи:

„7) Произвођачи сунцокрета, шећерне репе и семена шећерне репе за сетву, могу се по својој жељи закључити уговор о производњи и испоруци ових производа или уз напред наведене повластице, или да им се накнада за предати принос исплати делом у натури односно у одређеним индустриским производима, и т. р.

за сваких 100 кг предатог семена сунцокрета по 2 кг уља и 15 кг уљаних погача, за сваких 100 кг предате шећерне репе по 1 кг шећера и 3 кг сувих резанца шећерне репе, за сваких 100 кг предатог семена шећерне репе за сетву по 10 кг шећера, с тим да се вредност ових индустриских производа обрачуна по нижим јединственим ценама, а остатак до износа државне (везане) цене исплати у готову, без права на бонове за куповину индустриских производа по нижим јединственим ценама.”

2. — Ова наредба ступа на снагу одмах.

II бр. 12592

15 децембра 1948 године

Београд

Министар лаке индустрије,

Јосип Цази, с. р.

Сагласни:

Министар пољопривреде,

Миљалко Тодоровић, с. р.

Министар финансија,

Добривоје Радосављевић, с. р.

Министар трговине и снабдевања,

Јаков Блажевић, с. р.

906.

На основу члана 3 став 2 Уредбе о платама радника и ученика у грађевинарству („Службени лист ФНРЈ” бр. 44 од 29 маја 1948 године), а у складности са Министром рада ФНРЈ и Претседником Привредног савета Владе ФНРЈ, доносим

РЕШЕЊЕ

О ПРИВРЕМЕНИМ НОРМАМА ЗА БРАВАРСКЕ ПОСЛОВЕ НА ЗГРАДАМА ГНУ 701

1) Привремене норме радног учинка, утрошка радне снаге и материјала за јединицу мере за браварске послове на зградама ГНУ 701, штампане као посебно издање Министарства грађевина ФНРЈ, саставни су

део овог решења и примењиваће се на целој територији Федеративне Народне Републике Југославије.

2) Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 18052

7 септембра 1948 године

Београд

Министар грађевина,
Влада Зечевић, с. р.

Сагласни:

Министар рада,

Љубчо Арсов, с. р.

Претседник Привредног савета
Владе ФНРЈ,

Борис Кидрич, с. р.

Претседништво Владе ФНРЈ сравњењем са изворним текстом, установило је да се у Уредби о елементима цене коштања, акумулацији, фонду руководства и централном фонду државних индустријских произвођачких предузећа локалног значаја, објављеној у „Службеном листу ФНРЈ“ број 106/48 поткрале, у српском издању, ниже наведене грешке, па даје следећу

ИСПРАВКУ

УРЕДБЕ О ЕЛЕМЕНТИМА ЦЕНЕ КОШТАЊА, АКУМУЛАЦИЈИ, ФОНДУ РУКОВОДСТВА И ЦЕНТРАЛНОМ ФОНДУ ДРЖАВНИХ ИНДУСТРИЈСКИХ ПРОИЗВОЂАЧКИХ ПРЕДУЗЕЋА ЛОКАЛНОГ ЗНАЧАЈА

1) Члан 9, други став, стр. 1742, уместо: „Основица за зарачунавање одређене стопе јединственог пореза на локалну производњу је збир планске цене коштања и одређене планске добити“, треба да стоји: „Основица за зарачунавање одређене стопе јединственог пореза на промет производа локалне производње је збир планске цене коштања и одређене планске добити“

2) Члан 12, трећи став, други ред, стр. 1742, уместо: „локалног значаја и одступања од квалитета“, треба да стоји: „локалног значаја и одступања од квалитета . . .“. Исти члан, исти став, последњи ред, уместо: производње министарства комуналних послова, треба да стоји: „производње или њени органи у споразуму са бироом за унапређење производње“.

3) Члан 13, први став, трећи и четврти ред, стр. 1742, уместо: „а та је цена по одбитку са државног раб-та трговине“, треба да стоји: „а та је цена по одбитку садржаног рабата трговине“.

Из Претседништва Владе ФНРЈ, 11 децембра 1948 године, Београд.

УКАЗИ

На основу члана 74 тач. 10 Устава ФНРЈ, а на предлог Владе ФНРЈ, Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије издаје

УКАЗ

О ПОСТАВЉЕЊУ ДРАГУТИНА ЂУРЂЕВА ЗА ИЗВАНРЕДНОГ ПОСЛАНИКА И ОПУНОМОЋЕНОГ МИНИСТРА

Поставља се за изванредног посланика и опуномоћеног Министра Федеративне Народне Републике

Југославије у Бриселу Ђурђев Драгутин, дипломатско-конзуларни саветник Министарства иностраних послова

Министар иностраних послова извршиће овај указ.

У. бр. 1637

30 новембра 1948 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,

Миле Перуничкић, с. р.

Претседник,

др Иван Рибар, с. р.

На основу члана 74 тач. 10 Устава ФНРЈ, а на предлог Владе ФНРЈ, Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије издаје

УКАЗ

О ПОСТАВЉЕЊУ ЖАУЦЕР ПАВЛА ЗА ИЗВАНРЕДНОГ ПОСЛАНИКА И ОПУНОМОЋЕНОГ МИНИСТРА

Поставља се за изванредног посланика и опуномоћеног Министра Федеративне Народне Републике Југославије у Хагу Жауцер Павле, саветник Министарства спољних послова ФНРЈ, на раду у Политичком претставништву ФНРЈ у Бечу.

Министар иностраних послова извршиће овај указ

У. бр. 1700

8 децембра 1948 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,

Миле Перуничкић, с. р.

Претседник,

др Иван Рибар, с. р.

РЕШЕЊА

На основу члана 47 Закона о државним службеницима, члана 23 и 25 Основне уредбе о припадностима савезних државних службеника, а у сагласности са Претседником Владе ФНРЈ

решавам

да се Меденица Ђуро, демобилисани пуковник Југословенске армије, постави за помоћника Министра рударства ФНРЈ.

Бр. 5413

1 новембра 1948 године

Београд

Министар рударства,
Светозар Вукмановић, с. р.

ИЗ СЛУЖБЕНИХ ЛИСТОВА НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“ у броју 56 од 11 децембра 1948 године објављује:

Закон о изменама и допунама Закона о државним службеницима Народне Републике Србије;

Закон о државним службеницима Народне Републике Србије (преписан текст);

Наредбу о укидању већ установљене приправничке службе за звање комерцијалисте и вишег комерцијалисте и одређивање стручне спреме потребне за вршење звања млађи комерцијалист, комерцијалист и виши комерцијалист;

Наредбу о изменама и допунама у звањима: помоћни статистички манипулант и статистички манипулант и о увођењу новог звања „виши статистички манипулант“ и „виши статистичар“ у статистичкој струци;

Наредбу о одређивању основних плата за нове уведенa звања „виши статистички манипулант“ и „виши статистичар“ у статистичкој струци;

Наредбе извршних одбора среских народних одбора сресова: Прибојског, Јадранског, Дежевског, Жичког и Драгачевског и градова: Ваљева и Крагујевца о расписивању избора у изборним јединицама.

НАРОДНЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

„Народне новине“, службени лист Народне Републике Хрватске, у броју 99 од 11 децембра 1948 године објављују:

Решење о одређивању месних народних одбора сресова: Св. Иван Зелина, Крижевци, Јасребарско, Карловац, Клањец, Преграда, Самобор, Вараждин, Загреб и Иванец, на подручју којих ће се вино куповати по везаним ценама;

Упутство за испитивање ручних апарата за гашење пожара.

УРАДНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

„Урадни лист Народне Републике Словеније“ у броју 52 од 7 децембра 1948 године објављује:

Наредбу о изменама и допунама у звањима: „помоћни статистички манипулант“ и „статистички манипулант“ и о увођењу нових звања „виши статистички манипулант“ и „виши статистичар“ у статистичкој струци;

Наредбу о одређивању основне плате за нова звања „виши статистички манипулант“ и „виши статистичар“ у статистичкој струци;

Наредбу о новом распореду звања у статистичкој струци;

Наредбу о увођењу новог звања „архивски техничар“ и о укидању приправничке службе за звање „библиотекар“ у библиотекарско-архивистичкој струци;

Наредбу о одређивању основне плате за нова звања „архивски техничар“ и о измени износа већ одређених основних плата за звања „нижи библиотекар“, „библиотекар“, „виши библиотекар“, „нижи архивар“, „архивар“ и „виши архивар“ у библиотекарско-архивистичкој струци;

Наредбу о распореду звања у библиотекарско-архивистичкој струци;

Наредбу о укидању већ установљене приправничке службе за звање „виши комерцијалист“ и о одређивању стручне спреме потребне за звања: „нижи комерцијалист“, „комерцијалист“ и „виши комерцијалист“;

Правилник о приправничкој служби, стручним испитима и течајевима у економско-комерцијалној струци;

Правилник о приправничком стажу, о стручним испитима, о течајевима у грађевинарској струци и о прелазу службеника из других струка у грађевинарску струку;

Правилник о измени и допуни Правилника о пољацима основне плате према годинама службе, о положајним и премисним додацима и о хонорарима за службенике просторно-научне струке;

Решење о нормативима за испоруку робе из фабрика и трговачких стоваришта (база).

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ МАКЕДОНИЈЕ

„Службен весник Народне Републике Македоније“ у броју 36 од 27 новембра 1948 године објављује:

Правилник о организацији и раду ученичких домова при гимназијама и учитељским школама;

Правилник о организацији у раду основних курсева за опште образовање.

САДРЖАЈ:

	Страна
896. Уредба о радним нормама — — — — —	1793
897. Уредба о регистрацији и евиденцији грађевинских машина — — — — —	1795
898. Уредба о путним и селибеним трошковима службеника задружних организација — — — — —	1795
899. Правилник о организацији и начину вршења посебне сталне контроле квалитета производа намењених извозу — — — — —	1796
900. Опште упутство за примену Уредбе о радним нормама — — — — —	1797
901. Упутство о планском превозу робе у железничком и речном саобраћају за месец јануар 1949 године — — — — —	1800
902. Наредба о достављању фактура од стране грађевинских предузећа у ликвидацији — — — — —	1800
903. Наредба о шестој измени и допуни Наредбе о државним (везаним) ценама индустриског биља по врсти и квалитету и о условима за контрахирање индустриског биља рода године 1948 — — — — —	1800
904. Наредба о измени Наредбе о државним (везаним) ценама индустриског биља по врсти и квалитету, рода године 1949 — — — — —	1801
905. Наредба о измени и допуни Наредбе о условима за контрахирање индустриског биља рода године 1949 — — — — —	1802
906. Решење о привременим нормама за браварске послове на зградама ГНУ 701 — — — — —	1802
Исправка Уредбе о елементима цене коштања, акумулацији, фонду руководства и централном фонду државних индустријских произвођачких предузећа локалног значаја — — — — —	1803